
Årsmøderne i Maribo 1973

Dansk Kulturhistorisk Museumsforening

Mødet fandt sted på Hotel Hvide Hus i Maribo fredag den 31. august kl. 15.15, og følgende museer var repræsenteret: – Bangsbomuseet, Djurslands museum, Dragør museum, Esbjerg museum, Falsters Minder, Fredericia museum, Frederiksborgmuseet, Frilandsmuseet, Gilleleje museum, Grindsted museum, Haderslev amts museum, Haslev museum, Helsingør Bymuseum, Herning museum, Holbæk museum, Horsens museum, Jagt- og Skovbrugsmuseet, Kalundborg museum, Koldinghus, Københavns Bymuseum, Køge museum, Landbrugsmuseet, Langelands museum, Lolland-Falsters Stiftsmuseum, Musikhistorisk Museum, Nationalmuseet, 1. afd., 2. afd., 3. afd., Næstved museum, Odense Bys museer, Odder museum, Odsherreds Folkemuseum, Orlogsmuseet, Kulturhistorisk museum Randers, Antikvarisk samling Ribe, Rigsantikvarens Fortidsmindeforvaltning, Roskilde museum, Sundby-Hvorup sognehistoriske samling, Svendborg amts museum, Sæby museum, Søllerød museum, Sønderborg Slot, Thisted museum, Tikøb museum, Tøjhusmuseet, Varde museum, Sydsjællands museum Vordingborg, Wormianum, Værløse museum, Aabenraa museum, Aalborg historiske museum, Den gamle By Aarhus, Forhistorisk museum Moesgård og Ølgod museum.

1. *Valg af dirigent:* Efter formanden, Mogens Ørsnes' velkomst og på dennes forslag valgtes George Nellemann, Nationalmuseets 3. afd. til mødets dirigent.
2. *Nye medlemmer:* Haslev museum, Historisk-arkæologisk Forsøgscenter i Lejre og Etnografisk Studiesamling ved Århus Universitet havde søgt optagelse i foreningen. Dette godkendtes enstemmigt.
3. *Styrelsens beretning.* Formanden aflagde den til medlemmerne før mødet tilsendte årsberetning for 1972/73: Den årsberetning, jeg på styrelsens vegne skal aflægge, omfatter tiden fra den 4. november 1972 og frem til i dag, for det var først på den ekstraordinære generalforsamling i Stavrbykov, at foreningens nye love blev vedtaget og ny styrelse valgt. Vel havde man i Halmstad drøftet disse forhold og kritisk flyttet om på både kommaer og punktummer i lovforslaget, men det var vist først den 4. november det for

alvor gik op for os, at lovændring og styrelsesvalg i 1972 satte et punktum i foreningens historie. Et stort og fedt punktum, der afsluttede et handlingsforløb, som vi i dag godt kan kalde »Seeberg-perioden«, fordi denne periode i så overvejende grad var præget af Peter Seebergs formandsskikkelse. Vi har ikke tidligere i så stor en forsamling sagt Peter tak for hans foreningsarbejde, så lad os benytte lejligheden i dag.

Jeg skal ikke prøve at opsummere de seebergske fortjenester. Vi ved allesammen, hvad denne forening var og hvad den er i dag. Vi ved også godt, at dens fremgang ikke blot er en enkelt mands fortjeneste – men har sin rod i de fede velstandsår, som Danmark nu i nogen grad har lagt bag sig. Uden dem havde ingen fabulerende formandsvisioner kunnet manifestere sig sådan som det er sket – og hans efterfølger på formandsposten må til enhver tid understrege dette forhold – men uden de seebergske visioner, omsat i konstant og målbevidst formandsarbejde, ville museumsforeningen ikke have været det håndgribelige museale fællesskab, som den er i dag. Det er jo med gode konjunkturer som med arkæologiske fund. De er ingenting værd før de bliver opdaget og nyttiggjort, og vi bør i dag sige tak for, at Seeberg før nogen anden fandt de gode konjunkturer og valgte at nyttiggøre dem i museernes kredsløb. En tak for mange års selvopofrende og nyskabende ledelse af denne forening. Tak, for en formandstid, hvor formanden både stod midt iblandt kollegerne som talsmand for deres aktuelle problemer, og samtidig gik foran – ofte langt foran – på stadig rekognoscering efter realisable fornyelsesmuligheder. I dette arbejde har Seeberg selvsagt ikke stået alene. Han har haft brug for megen god hjælp – og har også fået den. Først og fremmest af de to sekretærer, Mogens Bencard og Munthe Morgenstjerne, der efter tur har sat deres personlige præg på foreningen i Seebergs regeringstid. Tak derfor også til dem for det foreningskapitel, der afsluttedes den 4. november i fjor, hvor en ny styrelse trådte sammen og et nyt kapitel begyndte.

Det var baggrunden for de *lovændringer*, der vedtoges på Stavrbykovmødet. I denne nye situation fandt man det naturligt at afdramatisere formandsskab og formandsvalg og at placere ansvaret for foreningens fremtidige ledelse i den samlede styrelse. Samtidig blev styrelsens kontaktflade til medlemmerne sikret gennem et par nye lovbestemmelser, der dels fastslog, at en række væsensforskellige museumskategorier skulle være repræsenteret i styrelsen, dels indførte en begrænsning i styrelsesmedlemmernes adgang til genvalg. Med den første bestemmelse lovfæstedes et hævdevundet princip og med den anden sikredes en stadig udveksling af mennesker og meninger mellem styrelse og medlemmer. Der er ingen revolution i disse vedtægtsændringer, men der er en kraftig understregning af, at foreningens fortsatte eksistens og virksomhed afhænger af medlemsinstitutionerne; af medlemmernes vilje og evne til at deltage både i beslutningsprocesserne og i det arbejde, der følger med, når beslutninger skal realiseres. Den styrelse, der etableredes den 4. november ifjor, er i så henseende ikke blevet skuffet i sine forventninger.

Som kommunikationssatelitter omkring *styrelsen* har der året igennem kredset en række arbejdsudvalg og arbejdsgrupper, i hvilke medlemsrepræsentationen har været dominerende overfor styrelsens repræsentanter. Nogle af disse udvalg er permanente, andre under opbygning og atter andre blot etableret med henblik på løsning af særlige opgaver. Et meget permanent *Ørslevkloster-udvalg*, der bestyrer vore nordjyske domæner, har atter i år kunnet udsende en beretning, som de selv kalder et »glædesbudskab«. »Det går godt«, skriver de heri, »ja, det går så godt, at vi begynder at blive bekymrede«. Bekymringer af den art behøver næppe at bekymre styrelsen eller årsmødet. Et bredt sammensat *kursusudvalg*, der også omfattede repræsentanter for kunstmuseer og naturhistoriske museer, har som inspirerende og rådgivende instans bistået sekretæren med planlægning af årets største arrangementer. Et *redaktionsudvalg for STOF* har fortsat varetaget foreningens interne nyhedstjeneste og har gjort det så godt, at styrelsen i hvert fald fandt rimeligt at fralægge sig det formelle ansvar, og Finn Grandt-Nielsen har nu for en 2-årig periode indvilget i at overtage posten som ansvarshavende redaktør. Et *redaktionsudvalg for Arv og Eje* har endnu i år været begrænset til de to veteraner: Holger Rasmussen og Palle Friis, men et bredere sammensat udvalg er under forberedelse, og en ordning heraf, som næstformanden senere vil gennemgå (jvf. dagsordenens pkt. 9) vil i hvert fald imødekomme stærkt formulerede medlemsønsker. Det er resultatet af et *publikationsmøde* på Ørslevkloster, hvortil styrelsen havde indbudt en kreds af medlemmer, der ved flere lejligheder havde demonstreret deres interesse for foreningens publikationsvirksomhed. På tilsvarende måde har Ørslevkloster været rammen omkring et formidlingsmøde, hvor en medlemsgruppe med særlige fællesproblemer havde ønsket at fortsætte Hindsgavlmødets drøftelser – for lukkede døre – og et mindre underudvalg herfra har fået til opgave at forberede et fællesmøde for alle museumsformidlere. Endelig har foreningen afholdt et *specialmuseumsmøde* på Frederiksborg, hvor man søgte at afklare nogle af de problemer, som denne museumskategori repræsenterer i forhold til udformningen af en ny museumslov. Også her blev det overdraget en mindre arbejdsgruppe at sammenfatte forhandlingsresultaterne i en henvendelse til museumsudvalget, og denne henvendelse har styrelsen siden viderebragt, samtidig med at der sikredes den en repræsentation i det ministerielle underudvalg, der for tiden kulegraver specialmuseernes forhold.

Ligesom styrelsen således i den interne ledelse af foreningen har draget nytte af virksomme medlemsgrupper, er medlemmer uden for styrelsens kreds også stadig blevet inddraget i eksterne arbejdsområder, når foreningsrepræsentation var ønskelig og nødvendig. Det gælder den permanente repræsentation i *Dansk historisk Fællesforening*, i *redaktionen af Fortid og Nutid* og i *Statens Lokalmuseumstilsyn*. Det gælder en meget omfattende og arbejdsbelastende repræsentation i det *registreringsudvalg* under Statens lokalmuseumstilsyn, der på baggrund af et foreningsinitiativ udarbejdet vejledende regler for mu-

seernes administrative virksomhed. Det gælder medlemsskab i det *ministerielle udvalg*, der forbereder den ny museumslov, og i de mange *underudvalg*, der herunder beskæftiger sig med bl. a. administrationsstruktur, økonomi, formidling, uddannelse, specialmuseumsproblemer og museernes fremtidige forhold til fortidsmindeforvaltning og antikvarisk lovgivning. Det gælder endelig også den *lejlighedsvis repræsentation*, når foreningen for eksempel indbydes til at deltage i et ICOM-møde i Vesttyskland eller i en konference på Nordiska Museet i Stockholm om indsamlingsprincipper. Også her har det været rimeligt for styrelsen at udlicitere opgaverne, og i de nævnte tilfælde har henholdsvis Bjørn Stürup og George Nellemann repræsenteret foreningen. Dette meget nære samarbejde mellem medlemmer og styrelse, for hvilket der er solide traditioner i museumsforeningen, har vi bestræbt os for at intensivere i det forløbne år. Nedsættelsen af udvalg, hvis medlemmer fortrinsvis rekrutteres udenfor styrelsens kreds, gør for såvidt ikke styrelsesarbejdet lettere, for mange udvalgs virksomhed skal også koordineres og styres, men det udvider på ledelsesplan foreningens aktivitetsmuligheder, og det sikrer en seriøs behandling af netop de problemer, som medlemmerne selv føler et behov for at få drøftet og løst. Vi kan i hvert fald kun anbefale, at en sådan udvalgsvirksomhed fortsættes og udbygges i de kommende år, således at stadig større dele af medlemskredsen lejlighedsvis inddrages i styrelsesarbejdet. Det vil også lette vejen for den fornyelse af styrelsen, som lovene nu foreskriver, og flere styrelsesmedlemmer i dag ser hen til – utålmodigt. En arbejdsopgave har unægtelig været mere belastende end alle de øvrige. *Museumslovgivningen* har atter i år været i focus for vore mest intense forhandlinger, forhåbninger og bekymringer. Kampen føres på to forskellige fronter, der skulle være til at overse: en kamp for at overleve indenfor rammerne af den gamle og gældende lov, og en kamp for at formulere en ny lov, der er bedre; men i den almindelige økonomiske panikstemning er alle fronter flydende og sammenfaldende. Det indtryk fæstner sig efterhånden for mange, at den gamle lov i realiteten er sat ud af kraft under henvisning til en ny lov, der endnu ikke er formuleret og hvis ikrafttræden iøvrigt allerede er udskudt – foreløbig i et år. I et lovmæssigt interregnum må vi da leve af administrativ nåde – velvillig eller vilkårlig. Det er for styrelsen en vanskelig forhandlingssituation, og for medlemsinstitutionerne en utålelig arbejdssituation.

Medens vi endnu ifjor kunne klynge os til håbet om en lovrevision der à jourførte basisåret for statens tilskudsberegning, således som 1971-loven havde stillet i udsigt, må vi vist allerede nu se i øjnene, at basisåret heller ikke bliver ændret i den kommende folketingssamling. Som et resultat af alle vore stormløb mod minister og folketing har vi dog fået en trøstpræmie på 250.000 kr. til deling med kunstmuseerne og til fordeling blandt de hårdest ramte. Det er ikke mange penge, når den forventede lovrevision alene skulle have øget de kulturhistoriske museers statstilskud med 1,2 millioner. Men lidt har også

ret i en anspændt situation, og styrelsen må i hvert fald igen i år søge at appellere til den ministerielle barmhjertighed og samvittighed i håb om en almisse af lidt mere realistisk størrelsesorden. De hårdt ramte museers tal er jo hastigt stigende.

Baggrunden for denne situation er naturligvis den almindelige økonomiske stramning, hvis nedskæringer for tiden rammer alle statslige og statsunderstøttede institutioner, og museerne indtager selvsagt ingen særstilling i en sådan nødsituation. Også vi må konstatere, at der for tiden er snævrere rammer for aktivitetsudfoldelse. Det, som er svært at acceptere for museerne, er imidlertid en nedskæring, der rammer ganske vilkårligt, der især rammer de mest sårbare, og som i sine virkninger bryder med de principper, der hidtil har været ledende for statens engagement i de ikke-statslige museers virksomhed.

For det har jo været et princip i den hidtidige og gældende lovgivning, at stedlige tilskud efter ensartede regler udløste et statstilskud – krone til krone. Takket være basisårets fastfrysning honorerer staten i dag en sådan lokal tilskudskrone med gennemsnitlig 49,5 ører, og dens værdi svinger fra 27 ører i x-købing til 100 ører i y-købing. Det fornemmes ikke som lighed for loven. Det har også været et princip i den gældende lovgivning, at staten gennem sine tilskud bestræbte sig for at fremme ethvert nyt museumsinitiativ (af en vis lødighed) og at støtte det, indtil det var solidt og sikkert etableret. Da lagde staten loft over sine tilskud og fralagde sig ansvaret for videre aktivitetsforøgelse. Gennem denne tilskudspolitik har staten meget virksomt været med til at fremme museumsudviklingen i alle de områder, hvor et behov herfor var så stærkt formuleret, at det kunne overbevise lokale, bevilgende myndigheder. Det er derfor statens fortjeneste – men også ansvar – at vi i dag har så mange sårbare udviklingsmuseer, der rammes særlig hårdt gennem lovrevisionens udsættelse. At svingte dem i en økonomisk krisesituation svarer lidt til at løbe fra sine faderskabsforpligtelser – og det er ikke pænt.

Styrelsen foreslog ifjor en lovrevision, der ændrede basisåret til 1971/72, idet staten her efter kunne opnå sine nødvendige besparelser gennem en ensartet, procentvis nedskæring af statstilskuddene til samtlige museer indenfor lovens område. Det er stadig vor opfattelse, at en sådan ordning i højere grad havde været i overensstemmelse med den hidtidige tilskudspraksis, og at den havde givet museerne bedre muligheder for at planlægge deres arbejde indenfor rammer, der nok var snærende, men i hvert fald rimeligt retfærdige. Nogen idealløsning ville det selvsagt ikke have været, for enhver udhuling af den foreliggende lovs tilskudsregler er med til at udhule tillidsforholdet ikke blot mellem stat og museer, men mellem museerne og de amtslige og kommunale myndigheder, der føler, at de har påtaget sig museale forpligtelser under fejlagtige forudsætninger.

Der er nok grund til i dag at diskutere principperne for statens hidtidige og fremtidige museumsstøtte. En stadig favorisering af alle nye museumsin-

itiativer er næppe realistisk i et effektivitetssøgende samfund, og en vis styring af museumstilvæksten – bl. a. gennem samarbejdsaftaler og bindinger til regionale museumsråd – indgår også i de forslag som i sin tid var resultatet af foreningens overvejelser på Grenåmødet. En sådan styring af museumsudviklingen må imidlertid – om den overhovedet skal lykkes – være baseret på samarbejdsorganer (amtsmuseumsråd eller -nævn), der under fuld hensyntagen til lokale forhold kan påtage sig at styre udviklingen i deres respektive områder. En ny museumslov må give dem midler og myndighed hertil. Det er derfor betænkeligt, når den økonomiske stramning allerede i dag medfører at centrale myndigheder påtager sig prioriterings- og fordelingsopgaver, som burde foretages af lokale instanser indenfor rammerne af en ny lovgivning. Kort sagt: vi har brug for en ny museumslov og må dybt beklage, at også den er udsat. Om forberedelserne af denne nye lov skal jeg iøvrigt intet oplyse. Det er udvalgsarbejdets vilkår, at forhandlingerne er fortrolige, og vi deltager i arbejdet på disse vilkår. Men jeg forstår godt, hvis een og anden i denne sal efterhånden er lidt fortørnet herover. For vel kan fortrolighed i forhandlinger have sin mening og nytte, hvis den fremmer et hurtigt resultat; men der er grænser for hvorlænge – i hvor mange år – hemmeligholdelsen føles rimelig af dem, hvis hele arbejdssituation afhænger af forhandlingsresultaterne. Vi håber imorgen med ministerens hjælp (billigelse) at kunne løfte lidt af sløret for det hemmelige diplomati – og håber så tillige, at forventningerne ikke er spændt alt for højt.

Omtalen af museumsloven er det mørke kapitel i styrelsens beretning. Vi kan gudskelov slutte med lidt gladere meddelelser:

STOF er siden sidste årsmøde nedkommet med tre hefter – det sidste indeholdende en adresseliste, som i hvert fald nok skal blive flittigt læst. Der har i årets løb været forhandlinger igang om en eventuel sammenlægning af »STOF« og »Nyt og Noter« til et fælles meddelelsesblad for alle danske museer. Tanken var fristende, fordi den var udtryk for en åbning i museums-samarbejdet, som DKM selv har bidraget til; men et så vidtfavnende skrift bør vel hverken udkomme i Nationalmuseets eller DKMs regi – det er en naturligere opgave for fællesrådet – og DKM vil også vanskeligt kunne undvære sin egen nyhedstjeneste. Endelig må vi betænke – i det museale fællesmarked, der er under udbygning – at bevare vor egen identitet som kulturhistoriske museer, og foreningens publikationer bidrager hertil.

Også *Arv og Eje* kan vi i så henseende være bekendt. Med »Boder og Butikker« har foreningen i år stået fadder til en udgivelse, der er blevet vel modtaget både af anmeldere og publikum, og gennem en kommissionsaftale med Dansk historisk Fællesforening håber vi at have sikret endnu bedre distributions- og salgsmuligheder for kommende årgange.

Foreningens kursus- og mødevirksomhed har i år – foruden årsmødet og de gruppedrøftelser, der knytter sig direkte til styrelsens arbejde omfattet fire, større arrangementer. Traditionelt afholdtes et *arbejds møde på Lakolk*

(24–26/11 72), hvor vi prøvede at kombinere drøftelser af tværfaglige emner – i »emnegrupper« – med den almindelige, faglige orientering om hinandens arbejde – i »orienteringsgrupper«. Det gik, men tiden var knap, og to af emnegruppernes emner har da også siden givet anledning til særarrangementer. Det bør nok overvejes, om Lakolkmøderne ikke som oprindeligt tænkt bør forbeholdes den faglige, kulturhistoriske orientering, selvom vi så på disse møder må give afkald på samværet med museumskolleger, der ikke direkte engagerer sig i museernes fagområder.

I fortsættelse af Lakolkmødet og i samarbejde med NEFA (Nordisk etnologisk feltarbejde) afholdtes et *arbejds møde på Sostrup Slot* (6–8/3 73), hvor udforskningen af andelstiden og industrialismens tid var til debat, og en lignende baggrund i Lakolkmødet havde også et *arbejds møde på Hinsgavl* (30/3–1/4 73), der med bred tilslutning fra alle museums kredse søgte at endevende museernes formidlingsproblemer.

Endelig er *museumskurset på Brandbjerg* (22–30/6 73) blevet gennemført med 9 hold, der dels beskæftigede sig med en række museale grunddiscipliner, dels med en økologisk emnerække, hvor man udfra forskellige synsvinkler søgte at belyse sammenhængen mellem kultur og natur i landskabet omkring Brandbjerg.

Med en møderække som denne har foreningen nok nået grænsen for, hvad sekretariatet kan overkomme, men da alle arrangementer har været fuldt belagt, er grænsen for medlemmernes mødebehov altså ikke overskredet.

Foreningen har i de senere år bestræbt sig for i sine arbejdsudvalg og i sine mødearrangementer at inddrage kolleger fra kunstmuseer og naturhistoriske museer, og de har med flid og engagement taget imod alle indbydelser – også dem, der forudsatte en arbejdsindsats. Behovet for et musealt fællesmarked er da helt iøjnefaldende til stede, og det er spontant ved at udvikle sig indenfor rammerne af DKM. Det er vedkomment, så længe disse rammer holder – administrativt og økonomisk – og så længe DKM også kan bevare sin egen identitet, men det er på længere sigt næppe holdbart, at en fraktion af den danske museumsverden, som de kulturhistoriske museer jo er, egenrådigt påtager sig afholdelsen af fællesmuseale arbejds møder og uddannelses kurser, endsige udgivelsen af et fællesmusealt tidsskrift. Der er endnu slet ingen problemer eller konflikter i forbindelse med vor fællesmuseale virksomhed, men før de opstår, vil det være rimeligt, at DKM søger at afklare sit *forhold til andre museumsforeninger og til Danske museers fællesråd*. For vi har jo en sådan fællesinstitution og har endda lige forsynet den med en fortræffelig formand og sekretær.

Vi er også leveringsdygtige med hensyn til kommende arbejdsopgaver. Forslaget om et fællesmusealt tidsskrift svæver således stadig i luften over fællesrådets bord, og et forslag om oprettelse af en selvejende institution – en »museumscentral« – der fortrinsvis skulle virke som koordinerende organ for museernes formidlingsarbejde, har vi efter megen debat på Hindsgavl-

mødet anmodet fællesrådet om at viderebehandle i et bredt sammensat arbejdsudvalg. Den anmodning skal nok blive vel modtaget, for tanken om en sådan museumscentral blev oprindeligt formuleret af Peter Seeberg. Noget vanskeligere bliver sontringen mellem de forskellige organisationers forpligtelser, såfremt uddannelseskurser m. v. skal styres og ledes af flere instanser, og DKM må nok se i øjnene, at foreningen i hvert fald i nogen tid må leve op til den rolle, den selv har påtaget sig. Bordet fanger; men hvis vi stadig kan sidde omkring det i fælles fordragelighed, skal det heller ikke være afgørende, hvis bord det er.

Sluttelig blot en tak til alle dem, der har været med til at gøre dette arbejdsår indholdsfuldt. Til ministeriets embedsmænd, med hvem vi har kæmpet sammen i en vanskelig tid. Til statens lokalmuseumstilsyn, hvis sekretariat simpelthen har hjulpet os i en sådan grad, at det ofte var svært at skelne, hvem der var forening og hvem der var tilsyn, og til vores eget sekretariat, som det i hvert fald aldrig var svært at vide, hvor man havde, for de var simpelthen dér, hvor der var brug for dem.

Tak for i år!

I forbindelse med formandens beretning gjorde *Mogens Bencard, Ribe* opmærksom på det katastrofale i den manglende lovrevision og de dermed forbundne økonomiske vanskeligheder. Forsamlingen var enig heri, men man ønskede at forlægge diskussionen til lørdag morgen, hvor kontorchef Thrane ville orientere om museumskommissionen og dens arbejde.

Herefter godkendtes beretningen.

4. *Forelæggelse af regnskab:* Kassereren forelagde det reviderede regnskab, og styrelsen meddeltes decharge.
5. *Forslag til budget:* Budget for foreningen blev fremlagt i forbindelse med følgende forslag til kontingent: $\frac{1}{2}$ % af driftsregnskabets balance, min. 100 kr. og max. for lokalmuseer 5.000 kr., for specialmuseer 1.000 kr.

Efter nogen diskussion enedes man om som hidtil at beregne kontingentet efter budget med min. 100 kr. og max. 5.000 kr. for lokalmuseer, for specialmuseer max. 1.000 kr., og samtidig anmodede man styrelsen om til næste repræsentantmøde at gennemarbejde et forslag til kontingentfastsættelse.

Det foreslåede budget godkendtes.

6. *Forslag fra styrelse og medlemmer:* Der var ingen rettidigt indkomne forslag.
7. *Valg til styrelsen:* Efter tur afgår Palle Friis, Niels Oxenvad, Vald. Smed og Mogens Ørsnes. Oxenvad ønskede ikke genvalg. I stedet valgtes Alan Hjorth Rasmussen. De øvrige genvalgtes.

8. *Øvrige valg:* Styrelsens suppleanter: Søren Manøe Hansen, Jørgen Jensen, Jørgen Schou-Christensen og Ulla Thyrring var alle på valg. De genvalgte alle.

Som revisorsuppleant valgtes Mogens Bencard, Ribe.

9. *Foreningens publikationer:* Palle Friis forelagde resultatet af et møde på Ørslev Kloster, hvor interesserede sammen med repræsentanter for styrelsen havde drøftet foreningens publikationer. Man blev her enige om, at *Arv og Eje* udarbejdes af en redaktør, som udpeges af styrelsen. Redaktøren støttes af et redaktionsudvalg på 4 medlemmer og en evt. konsultativ redaktionskomite, som skulle være landsdækkende. Årbogen skal indeholde artikler fra den nordiske kulturkreds om ting i videste begreb og kan samles om et hovedemne, såfremt der er stof til det. Format og lay-out som A & E 1972. *STOF* fortsætter som DKMs interne nyhedstjeneste med Finn Grandt-Nielsen som redaktør.

10. *Eventuelt:* Under eventuelt forelagdes et forslag fra Kalundborg museum gående ud på at lade styrelsesmedlemmer fra museerne have gratis adgang på museerne og evt. få adgang til magasiner – også uden for åbningstiden. Forslaget blev godt modtaget af forsamlingen, som dog mente, det var en sag, der burde ordnes internt.

Til slut takkede formanden dirigent og forsamling for et godt møde og mødet kunne hæves kl. 17.15.

Efter mødet holdt den nye styrelse konstituerende møde, og man kom til følgende resultat: Formand: Mogens Ørsnes, næstformand: Palle Friis, kasserer: Vald. Smed og sekretær: Torben Witt.

Torben Witt